

כל המשפחה מחוברת סביב הדף של אבא

מסרים מהדף היומי / פרשת אחרי - קדושים תשפ"ה / גליון מס' 155

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

לע"נ 'אבא של הדף'
רבי יהודה מאיר שפירא
ב"ר יעקב שמשון מלובלין זיע"א
אשר נפטר ללא זש"ק

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף ט.

"שעיר זה יהא כפרה על שמיעטתי את הירח"

החמה והלבנה נבראו כשהם שווים בגודלם, וכשבאה הלבנה והתלוננה שהדבר לא ייתכן, שכן שני מלכים אינם משמשים באותה גדולה, הקב"ה הסכים, והקטין אותה... הגמרא השבוע מבארת שקרבן חטאת המובא בראש חודש נועד כביכול 'לכפר' על הפגיעה בירח

ללמדנו בא הדבר, כי אף כשאין ספק שהפגיעה נעשתה בדין ובצדק, אין זה פוסט אונתנו מלפייס את הנפגע ולהשיב לו את כבודו

רבי שמעון אלטר פרנקל-תאומים, רבה של פודגוריצה ואחיינו של הרבי הדברי חיים, עשיר היה. באחד הימים הביא את בנו הצעיר אל דודו הרבי בכדי שיבחן אותו, תוך שהוא מבטיח לו שאם יצליח ירכוש לו במתנה 'קולפיק' כובע פרוותי הדור ומפואר. הילד הצליח, אך ה'דברי חיים', אביהם של עניי ישראל, שהקפיד על ההוצאה המופרזת, הוביל את אחיינו אל החלון: "ראה נא כמה נערים צועדים ברחוב מבלי נעליים לרגליהם, תמורת הקולפיק המיותר יכולת לתרום להם כמה זוגות נעליים נחוצות..." - אמר לו, והרב שהבין וקיבל את התוכחה, הוציא את הכסף שהכין עבור הכובע והעניקו לרבי... הרבי נטל את הכסף. להפתעתו הוציא הרבי בתגובה סכום כסף אחר מכיסו: "לאחר שהבנת והסכמת להתחזק יותר במצוות הצדקה, הא לך מתנה ממני וקנה בה 'קולפיק' עבור הילד..." - אמר הרבי בנימת פיוס.

איך זה קשור אלינו?

הוכחנו? גערנו? גם אם עשינו כדן, עדיין מוטל עלינו לפייס את הנפגע

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף ח.

"להגן עליו מן היסורים"

החוטא בשוגג בעבירה ישיש בה כרת, עליו להביא קרבן חטאת כדי שעוונתו יכופר, אך גם מי שאינו יודע שחטא, בגמרא השבוע מבואר שאם לא יכופר חטאו יבואו עליו ייסורים חלילה, למטרה זו נועד השעיר של יום הכיפורים; לכפר, או לפחות להגן מפני הייסורים

ביום הכיפורים אנו מתוודים: "על חטא שחטאנו לפניך ביודעים ובלא יודעים", ללמדך שגם ה'לא יודעים' מצריך כפרה; החטא מחולל חורבן, ועליו להתכפר, בקרבן, או חלילה בייסורים

ישב רבי איסר זלמן מלצר בביתו ולימד את תלמידיו, כשלתפעה נכנסה הרבנית לחדר והודיעה לו בחדרה: "החלב גלש", לשמע דבריה החוויר הרב, ביקש את סליחת הנוכחים ויצא מהחדר... התלמידים לא הבינו על מה המהומה, גלישת חלב היה מאורע יום יומי באותם ימים שנהגו להתרחק את החלב. כששב לאחר זמן ביקשו התלמידים הסבר, והרב הסביר: "אם החלב גלש, סימן הוא שחטאנו במשהו שקשור אליו, הזדרזתי לברר זאת, ואכן נודע שהיום לא שילמנו לחלבן, ובכך עברנו על מה שכתוב בתורה 'ביומו נתן שכרו'. לפיכך מיהרתי לצאת ולשלם לחלבן את חובו, ורק לאחר מכן יכולתי להמשיך אתכם את הלימוד"

איך זה קשור אלינו?

אם רואה אדם שייסורים באים עליו? יחזור אחר עבירותיו, הנגלות והנסתרות, ישוב עליהם בתשובה, וייושע

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף ה.

"לא ידע אנוש ערכה"

הגמרא השבוע מביאה פסוק באיוב האומר ביחס לתורה: "והחכמה מאין תמצא ואי זה מקום בינה, לא ידע אנוש ערכה..." כלומר אין ביכולת האדם להשיג את תכלית הבנת התורה, שכן היא בבחינת 'גבוה מעל גבוה'

בשבילי, יטען הרחוק מהתורה [עפ"ל], מנוחת השבת היא מכונית זמינה לנסיעה... גם השמיטה, מבחינתו, נועדה להשבחת השדות, ולפיכך אינה רלוונטית לתקופתנו... הטעות שלו נובעת מכך שהוא סבור שהבין את עומק החכמה האלוקית, אך אנו שמבינים שהתורה רחוקה מהשתגנו, מבינים גם שאין בכוח דעה אנושית נמוכה להחליט לפי זה מה מתאים לתקופתנו ומה לא...

האינדיאנים הפראיים שהתגודדו מסביב לתיבה המתגלגלת שנקלעה לשטחם, הסיקו מצורתה שהיא מיועדת לנסיעה. הם חיפשו מקום לקשור אליה את הסוסים, ומשלא מצאו פנו ל'חכם' שבחבורה. זה הרים את המכסה הקדמי, 'התעמק' במה שלפניו, והכריז בצהלה: 'ראו, החלל כאן מלא בצינורות ופיסות ברזל מיותרים, אם רק נוציא אותם נוכל לקשור לכאן את הסוסים...!'. המתגודדים הקשיבו בהערצה לדברי 'החכמה' של מי שלא הכיר דבר וחצי דבר בתורת המכונית...

איך זה קשור אלינו?

המנסה 'להגמיש' את התורה על פי הבנת טעמיה, מוכיח שחסרה לו ההבנה הבסיסית שהוא בעצם לא מבין... מי שמבין שאינו מבין, לא חושב לשנות